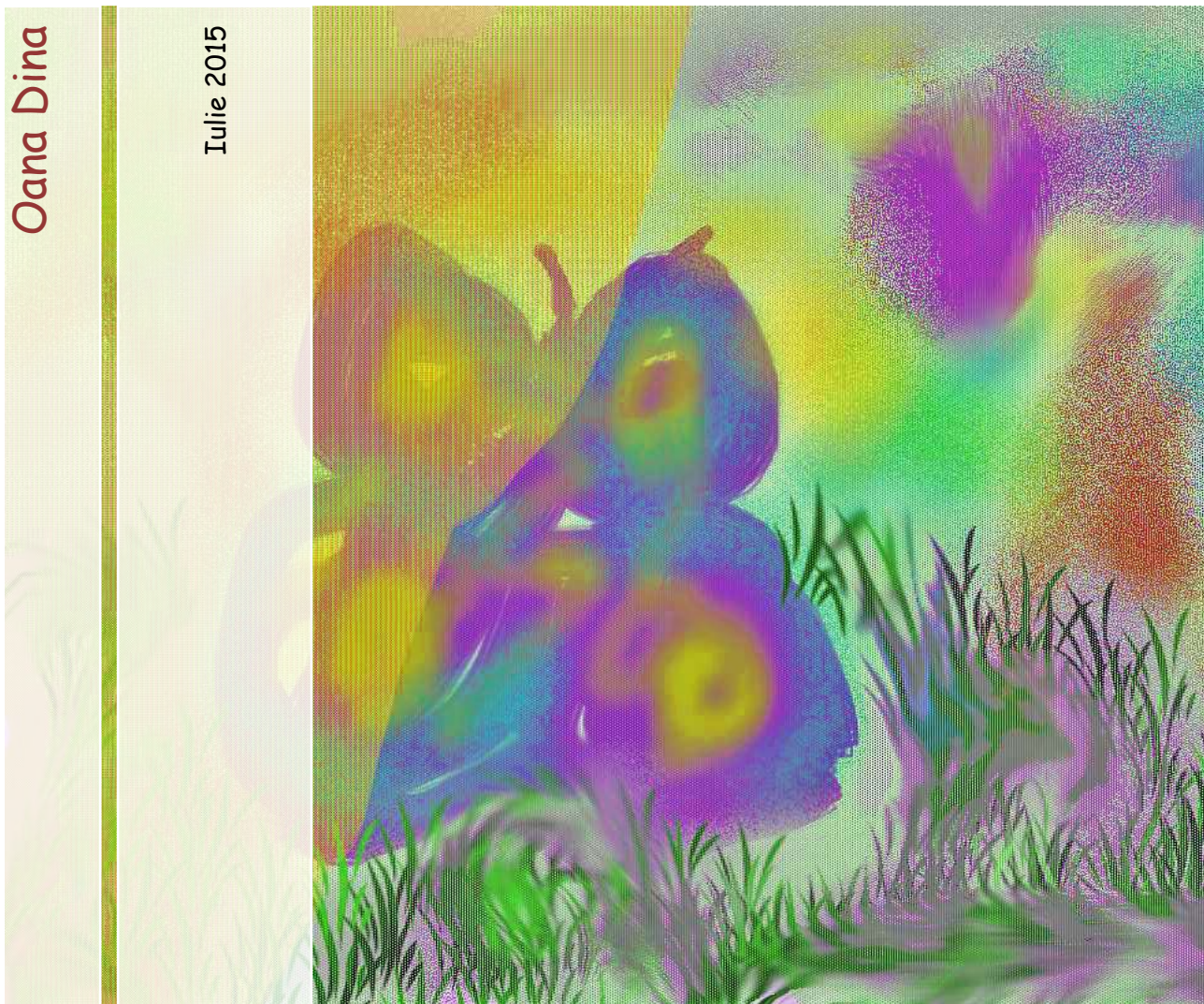

Copila care și-a primit numele

Oana Dina

Iulie 2015

Cartea cu papion, vol. 4

Copila clipi a mirare, ridicându-și aripile spre un soare promițător. I se păru că dinspre pădure se aude un glas cunoscut, dar cum numele rostit îi rămase străin, lăsă ecoul să-l poarte mai departe.

Era singură în mijlocul unui luminiș. Copacii din jur parfumau aerul, trimițând spre cer pete verzi de senin. Se așeză tăcută pe o frunză de brusture și așteptă. De câte ori se simțea singură își sprijinea capul în mâini căutând printre amintiri. Acasă îi părea acum tare departe, fiindcă din nu știu ce motiv, nu părea să aibă știință nici de locul în care se afla, nici de locul din care venea. Simțea doar că se întâmplase ceva straniu, căci oricât de mult dorea să-și amintească propriul nume, ceva intervenea între amintire și gând.

Ramurile copacilor se pleacă alene deasupra trupșorului firav și-i cântară copilei o melodie cu ecouri cunoscute. Parcă venea dintr-un timp fericit, de dincolo de zări. Pădurea părea și ea să-și amintească de cântecul acesta, ca și când deținea esența întregii lumi.

Copila-fluture își ridică aripile și-n zbaterea lor leneșă cerul prinse culori neașteptate. Ca și cum se produsese un transfer dinspre aripi spre cer. Acum fetița înțelese. Sosirea ei în luminișul parfumat nu era întâmplătoare. N-apucă să-și ducă mai departe gândul, că mii de aripi colorate se așezară pe frunzele tăcute de brusture. Copila știu că avea să afle o mare taină și că această taină era legată de ea. Cine era ea? Ce făcea ea aici în mijlocul acestui luminiș cu frunze de brusture, de ce veniseră toți acești fluturi purtători de culoare și cânt?

- Hei, prințesă, te-am căutat peste tot. Am ajuns până la capătul curcubeului, dar căutarea ne-a fost zadarnică. Trebuie să ne urmezi! Dincolo de zări se întâmplă ceva straniu! Împăratul spune că în zborul tău prin poiana cu doruri ai făcut cu mâna unei femei și, de atunci, ea te așteaptă zi de zi. Cum nu ai mai apărut în poiană, ne-am gândit că ți s-a întâmplat ceva. Știi, Rază-de-Soare, femeia aceea a rămas cu gândul la tine și nu-i clipă să nu-ți rostească numele. Acum ești prinsă între lumea noastră și lumea tinerei care te-așteaptă. Fiindcă i-ai făcut cu mâna, va trebui să răspunzi chemării ei zilnice. Trebuie să știi că atunci când vei ajunge în brațele ei, nu te vei mai chema Rază-de-Soare, iar aripile tale vor pierde culoarea, devenind translucide. Ceva ne spune, însă, că vei fi tare fericită în brațele tinerei care te-așteaptă!

Rază-de-Soare își aminti acum. Fusese la un pas de a pleca din poiana cu doruri, când ridicase ochii spre bucata ei de cer. Apele liniștite ale oglinzii cerești se deschiseseră într-un zâmbet larg, minunat. O tânără cu ochi mari îi apăruse pe sticla azurie. Zâmbetul ei era atât de curat, încât copila-fluture simți o dorință aprinsă de a-i face cu mâna. Și-n gestul ăsta banal se ascundea, de fapt, întreaga esență a lumii. Un copil își alegea mama. O mână suavă se mișca în ritmul unor bătăi de inimă, în timp ce un zâmbet se deschidea larg pe ritmurile aceluiași bătăi. Acum copila știa cine e. Era minunea pe care o aștepta tânăra. Și minunea asta avea să primească un nume. Altul decât cel cunoscut. Până atunci, însă, singurul nume pe care-l știa suna minunat: Rază-de-Soare devenise Copila mamei ei. Cu numele acesta nou, purtat din aripă în aripă, din frunză-n frunză, fetița se lăsă să alunece încet spre lumea copiilor așteptați de mame cu zâmbet dumnezeiesc. Povestea lor abia acum începea și, cu numele ei nou, această poveste avea să fie fără de sfârșit...

Lui I., cu toată dragostea!

Mama copilei de poveste

Cartea cu papion

Oana Dina

Copyright © 2015 Oana Dina

COPILA CARE ȘI-A PRIMIT NUMELE

Toate drepturile rezervate
Ilustrații / Tehnoredactare și grafică
/ Copertă: Oana Dina

Dina, Oana

Cartea cu papion/Oana Dina

București, 2015

Ebook

Cartea cu papion, vol. 4

COPILA CARE ȘI-A PRIMIT NUMELE.

O carte inspirată de fluturii cerului meu.

Seria de autor Oana Dina

Cartea cu papion©2015